

Der går et stil - le tog i - gen - nem kam - pens bul - der med bøn på

5 al - - le sprog; det bø - jer mod den fald - ne ned med

9 kor - set på sin skul - der, med bud fra hjem og fred.

1. Der går et stille tog
igennem kampens bulder
med bøn på alle sprog;
det bøjer mod den faldne ned
med korset på sin skulder,
med bud fra hjem og fred.

2. Det findes d é r ej kun,
hvor kampens vunde bløder,
men på alverdens rund.
Det er alverdens kærlighed
af ædle, gode hjerter,
som stille knæler ned; -

3. det er arbejdets sky
for krigens mord og hærjing
der be'r om fred og ly;
det er hver lidende på jord,
som kender nød og kummer,
der sukker for sin bror; -

4. det er hvert smerte-støn
af sårede og syge,
det er den kristnes bøn;
det er forladtes blege råb,
det er den krænkes klage,
den dræbtes sidste håb; -

5. en bønnens regnbu-bro
op gennem verdens uvej
i skin af Kristi tro:
at over lidenskabens nød
må kærlighed få sejre,
ti så h a n s løfte lød.

Bjørnstjerne Bjørnson